

Härg ja sok.

Härg oli sokkaga rido läinud, kumbki kitis ennast teisest targema ollewad.

Härg ütles sokka wasto: „Sinmul on kül pitk habbe, agga lühhikesed mõtted!“

Sok ütles härja wasto: „Sinmul on kül lai pea, agga wähhä mõistust sees!“

Wimaks wõtsid nõu, lõukoera, kui omma üllema wallitseja käest, sedda otsust pärrida, kumb neist piddi teisest targem olema. —

Lõukoer watas omma suurte silmadega enne härja peäle, pärrast watas sokka peäle: keik mu lomad wahtisid ja otasid, mis ta nüüd piddi ütleva, kumb neist mõllematest targem on? —

Lõukoer pöris neile selja, üteldes: „Kasjige! Ühbed rummalad mõllemad!“ —

Lõukoer, karro ja rebbane.

Keik kolmekeste läksid hobilt jahhi peäle toidust otsima. Kui jubba hea hulga metsa lome said kokko püüdnud, käs kis lõukoer karro illusaste õiguse järrele saki jagada.

Wanna karroke teggi kolm oõsa, ütles: „Wõttame nüüd iggamees omma jao!“

Lõukoer kargas ta kaela, kiskus omma hammastega sure tükki karro nahka rinde peält mahha; käs kis rebbase jaggada.